

IV. ÉVF. 1903 6. SZÁM

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÖL

KIADJA
A KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, IX., Rákos-u. 5

Ára egy évre 3 korona

Megjelenik minden hó végén

STEPHANEUM NYOMÁSA BUDAPESTEN

ÖRÖKIMÁDÁS

a Központi Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

Tartalom: Jézus Szívének szeretete. — Minél magasabbra. — Az örökimádási templom. — Munkálkodjunk közre a szegény templomok fölsegítésén. — Két lélek Isten ítélőszéke előtt. — Az Ujszövetség frigyszekrénye. — A gyakori szent áldozás. — Oltáregyesületi ügyek. — Befolyt díjak. — Kimutatás. — Irodalom. — Szerkesztői üzenetek. — A budai Mária-kongregáció fiunevelő-intézete. — Hirdetések.

Jézus Szívének szeretete.

HIÁBA is beszél a tudomány, hogy az emberi léleknek az agy a szerve, az embert még sem az agygyal, hanem a szívvél szimbolizáljuk. «Ha az embert dióhéjban akarjuk bemutatni, ebbe a héjba az ember szívét tesszük.» Ugy képzeljük, hogy az embernek minden gondolata is szívünk hurjait rezgeti meg. Mindig olyan hangot hallunk, a hogy ezek a hurok föl voltak hangolva. S van ebben az eljárásban sok pszichologia. Sok természetesség. Mit ér a legragyogóbb gondolat is, ha jéghideg, ha nem melegít. A szeretet nélkül pedig a legnagyobb gondolat is ilyen marad. Érezte ezt szent Pál is, mikor azt mondta: «Szóljak bár emberek és angyalok nyelvén, ha szereteten nincs, olyan lettem, mint a zengő réz, vagy pengő czimbalom». (I. Kor. 13. c.) Üres a szavunk s elhangzik, mint a pengő ércz szava. De ha a szeretet rezgi át, megragad, a hurokat a mi szívünkben is megszólaltatja s ennek a zenéje már oly kellemes. A mandolinok zenéje hozzá csak pengő czimbalom szava.

Az Ur Jézust Szívén át nézzük. Külön ünnepet tartunk az ő szentséges Szívének tiszteletére. Imádjuk a szentséges Szívet, mely a megtestesült Igének keblében dobogott, mert vele elválaszthatatlanul egyesítve volt s úgy érezzük, hogy ha e Szívet nézzük, az Urat látjuk. Az Ur Jézusnak minden ragyogó gondolata Szívén keresztül szűrődik hozzánk. Érezzük rajta a szeretet mélyét.

Oh de ez nem olyan szeretet, mint a közönséges szívek szerelme. Nem olyan, hiszen e Szív sem olyan. Sziveken, melyekkel szerelmet szimbolizálnak, rózsakoszorút látunk, Jézus Szívén pedig töviskoszoru van. Sziveken, melyek a szeretet jelképei, csak a hevülés lángjait látjuk, Jézus Szívéből vér- és vizcseppek hullanak. Nem oltják el a lángoló tüzet, sőt tisztítják, mint az olajcseppek.

A ki tehát Jézus szeretetét meg akarja érteni, az erre a tövissel övezett, vércseppeket hullató Szivre gondoljon. Ez fejezi ki a Krisztus Jézus szeretetét. Szent Pál így jellemzi ezt a krisztusi szeretetet: «A szeretet mindent elszenved». (I. Kor. 13.)

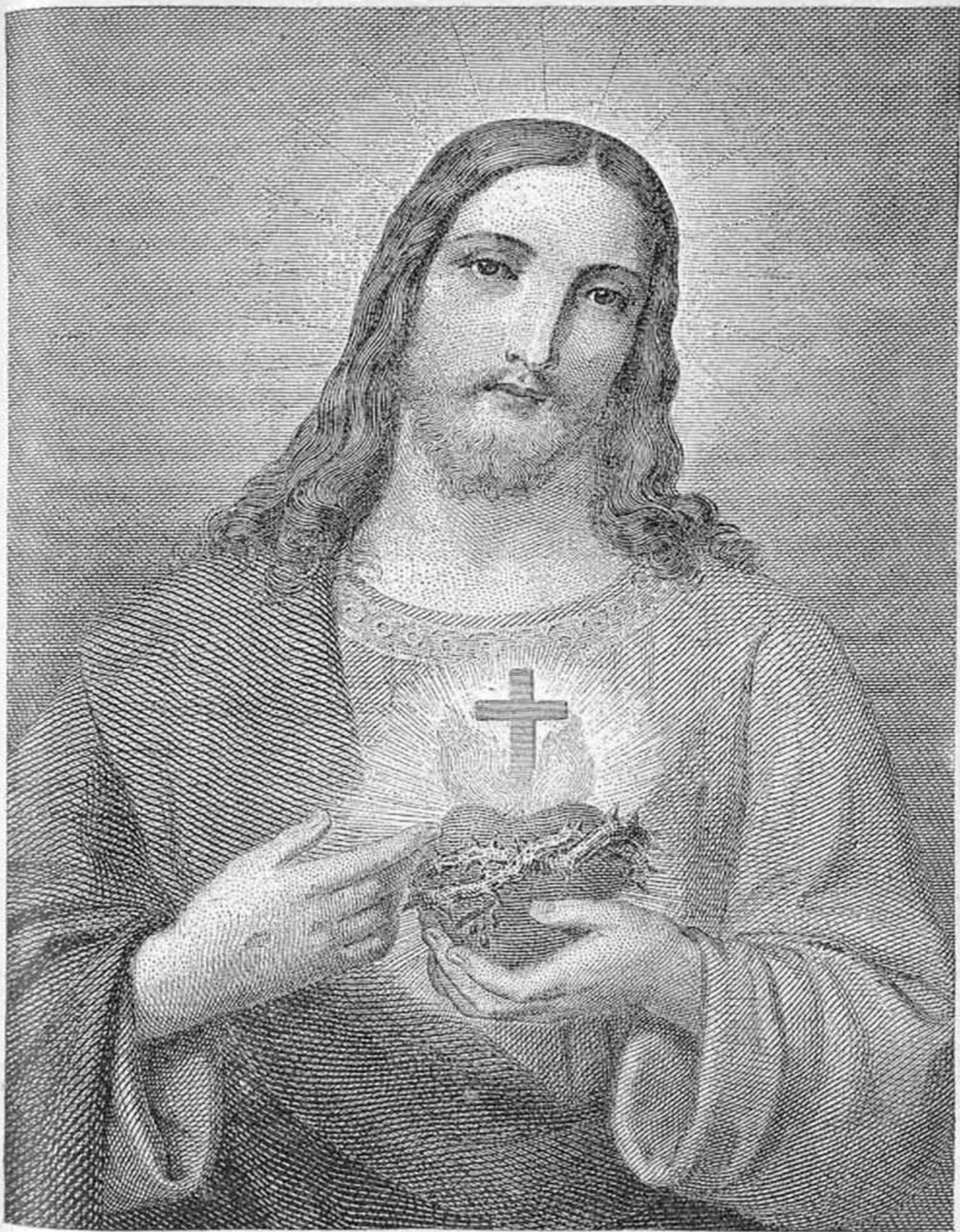
Jézus Szívének szeretete tehát szenvedő szeretet. A szenvedések viharában mutatkozott legnagyobbnak. A minthogy az *igazi* szeretetet a szenvedés mérlegén kell megmérni. Minden szeretet, mely szenvedni, tünni nem tud, a mérlegen könnyűnek találtatik. Legyen bár akkora, mint a tenger, háborogjon, mint annak hullámai, nagysága, szenvedélyessége a szenvedni nem tudás vagy nem akarás hiányait nem tudja pótolni. Az ilyen szeretet bizony csak könnyűnek találtatik s elvettetik.

Pedig a világ szeretete ilyen. Azért nem kell az Ur Jézusnak. Szeretet, mely csak addig tart, míg hullámai édes terhet ringatnak és emelnek — ez sekélyes szeretet. Emberi szeretet, nincs benne semmi isteni. Könnyű terhet e sekély vizek is elbirnak. Csak mélység birja meg a súlyos terhet. S a tengermélység ezt is könnyen ringatja s hordozza. A krisztusi szeretet is tengermély.

Ezt bizonyította be az Ur a világ előtt, mikor a keresztfán meghalt a világért. Az a Sziv, melyet a katona a lándzsával átdöfött, ennek a végtelen szeretetnek hirdetője. Azok a vércseppek, az a nyílt seb, azok beszélnek a világnak szeretetről. S az a világ, mely semmit sem ért abból, a mi az utolsó vacsorán történt, a hol e Szivnek leggyöngédebb szeretete nyilatkozott meg, mert midőn távoznia kellett, akkor maradt közöttünk mindvégig — más alakban, de ugyanolyan szeretettel; az a világ, mely nem érti meg a Jegyesnek benső szavát: hogy a ki eszi az én testem, abban én benne maradok és ő én bennem, — az mégis megérti a *véرزő* Sziv szeretetét. Vércsepp, töviskoszoru a sziven, ez kézzelfoghatóbb neki. Ez megrázóbb, ez szivrehatóbb. A szeretet nagysága jobban kidomborodik, mert az áldozat nagysága szemmel láthatóbb. Az Oltáriszentségben a szeretet bensősége, a kereszten a szeretet áldozatossága nyilvánul jobban. Az áldozatnak és odaadásnak pedig mindennél nagyobb a varázsa. A szenvedő és pedig érettünk szenvedő ember mindig közelebb fekszik a szivünkhöz. Az Istenember is így tudja jobban megnyerni a világot. Akkor, midőn azt mondja: «Nézzétek, van-e olyan fájdalma és szenvedése valakinek, mint énnekem?»

S nincs-e a világnak jó érzéke? Oh van. Ha a szeretet bensője iránt eltompult is, ha az eucharisztikus Jézus szeretetének bensőségét nem fogja is föl, azt jól sejti, hogy az igazi szeretetet a szenvedés próbálja ki. Jól látja, hogy csak a végtelen szeretet tud szeretetből meghalni. Jól érzi a világ, hogy a sziv akkor dobog leghevesebben, hogy a vér akkor kering leglázasabban a szeretettől, mikor áldozatra, mikor szenvedésre kész.

Oh értsük meg mi is ezt a tanuságát az Ur Jézus véرزő Szívének.

S mi, kik az Oltáriszentségben keressük és imádjuk az Urat, az ő Szívének szeretetét kérjük. Azt a szeretetet, mely szenvedni, tűrni is tud. Mert könnyű olvadozni a szeretetben, de nehéz égni a szeretetben. Könnyű a szeretet mézét szívni a mennyei eledel édességében, de nehéz megizlelni a keserűség kelyhét s fenékgig üríteni a Te akaratod szerint. Könnyű mosolyogni a szeretetben, de nehéz sirni. Könnyű ünnepeltetni, de nehéz szenvedni. Könnyű szeretni fáradság nélkül, de nehéz, ha küzdéssel jár.

Pedig a krisztusi szeretet az utóbbiakból áll. Áldozni, küzdeni, szenvedni ha tud a szeretet, az a Jézus Szive szerint való szeretet. A vércsepp és töviskoszoru erre tanítanak. Igen, ha az Ur Jézus szeretetét ismerni akarjuk, csak az ő vérző Szívét nézzük. Szentséges Szívének ünnepén, mikor élénken áll előttünk e kép, jól érezzük s gondoljuk e tanúságot át. Kérjük ezt a szeretetet, mert ez a szeretet fog hódítani a világban, ez a szeretet tud csak a szivekhez férközni. Az Oltáriszentség előtt térdelve, emlékezzünk e Szivre. S engeszteljük s imádjuk, hogy még ekkora s ilyen szeretet se tudott s tud mindenkit vonzani. S hogy a világ még mindig több sebet ejt e Sziven és szorosabbra huzza a töviskoszorút. Azok pedig, kik a szenvedő Sziv szeretetét megértik s a kiknek szivét a vérző Sziv szeretete megindítja, ezt a Szivet keressék és lássák az Oltáriszentségben is. Ugyanaz van ott. *Cor transfixum ac vulneratum lancea.* (IX. Pius in Brevi.) Az átszögezett Szivet imádjuk, de azt, mely elválaszthatatlanul van egyesítve az Igével — az eucharisztikus Jézussal.

Türi.

Minél magasabbra!

(Folytatás.)

AKINEK szívében ég a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt való praktikus szeretet tüze, az nemcsak lelkes szentbeszédeivel, áhítatkeltő viselkedésével, a templom és oltár diszitésével igyekszik mások szívében is kigyújtani a szentségi Ur Jézus iránt való szeretetet, hanem minden alkalmal, minden módon, mely erre kínálkozik.

Jó eszköz erre, igen kitűnő eszköz az iskolában való hitoktatás. De nem érünk célra vele, ha megszokott, iskolás módon végezzük. Az Oltáriszentségért különösen lelkesedő hitoktató, mielőtt e nagy Szentségről beszélni kezdene, meggondolja magyarázatának fontosságát; hiszen az a föladata, hogy a gyermekszívben szeretetet keltsen a szentségi Jézus iránt! Ezt pedig roppant nagy gonddal kell tenni, mert nagy haszna lehet. Egyik tanárom szokta volt mondani, hogy a mely ember gyermekkorában megismerte az Oltáriszentséget és szive annak szeretetétől tüzet fogott, az egész életére foglya, szeretetrabja, mélységes imádója lesz e nagy Szentségnek.

De ha ily nagy reményt fűzünk hitoktatásunkhoz, igen nagy gonddal kell azt végeznünk! Mindenekelőtt, hogy a gyermekeket a mindennapiaságból kikökkentsük, figyelmeztessük őket az Oltáriszentségről szóló magyarázat előtt, hogy most egy igen-igen fontos, nagy dologról fognak hallani, hogy boldog az a gyermek, ki a mondandókat szívébe vési. Követeljünk ez alkalommal a szokottnál sokkal nagyobb, feszültebb figyelmet. Ily előkészület után kiindulva az utolsó vacsora kedves, szép történetéből adjuk elő a katekizmus nyomán az Oltáriszentségről szóló tudnivalókat. De hogyan? Erőltessük meg magunkat. A mennyi érzelem van bennünk, a mennyi szeretet szivünkben, a mennyi kenetesség beszédünkben, a mennyi szépség nyelvezetünkben: azt mind szedjük most össze és öntsük bele beszédünkbe. A szeretetnek — mely az Oltáriszentségben lángol s melyet viszonzásul az édes Jézus tőlünk kíván — a szeretetnek lehelete áradjon szavainkból, hogy a fogékony gyermeki szívből szeretetszikrát csaljjon ki az Oltáriszentség iránt. Kapcsoljunk magyarázatunkhoz gyakorlati tanácsokat e nagy Szentség imádására, a szentmise hallgatására, a templomban való viselkedés stb.-re nézve. A mit szóval-szívvvel tanítunk, cselekedetekkel gyakoroltassuk is. Vigyük többször a gyermekeket az Oltáriszentség elé imádásra, buzdítsuk őket gyakoribb szent áldozásra. Ne hagyjuk szó nélkül soha, ha az Oltáriszentség előtt le nem térdelnének, midőn a pap beteghez viszi. Ne tűrjük meg, hogy a templomban bármikor, de főképen szentmise alatt rendetlenkedjenek. Okkal-móddal meg lehet tiltani a szülőknek, hogy a 6—7 éven alóli gyermekeket a templomba küldjék, kik ott csak zavart és rendetlenséget csinálnak.

Ha ily gondot fordítunk az összes gyermekeknél az Oltáriszentségről szóló tanításra, mennyivel nagyobb gondot kell fordítani az első áldozók tanítására?! Ez a tanítás az alap, melyre későbbi működésünkben építnünk kell. S mit ér az épület, melynek nincs alapja, vagy ha van, rossz? Jól tanítsuk meg gyónni a gyermekeket. Gyakoroltassuk be velük erősen a lelkiismeret-vizsgálás, bánatkeltés módját. Tanítsuk meg őket jól a szent áldozáshoz való készületre, utána való hálaadásra; de úgy, hogy mindezt ne gépiesen, hanem szívből-lélekből végezzék. Tanítsuk őket lehetőleg sokszor, de mindig rövid ideig, hanem annál lelkesebben, élénken, buzgalommal, szeretettel. Legyen arra gondunk, nagy gondunk, hogy a szent gyónást és szent áldozást megkedveltessük a gyermekekkel.

Midőn pedig elérkezik az első szent áldozás napja, tegyük azt az egész község ünnepévé. Egyetlenegy újszentelt papnak első szentmiséje az egész nép ünnepe: s egy egész csoport gyermek első szent áldozása nem lehetne azzá? Megtörténhetik azonban, hogy ha a szülők ebbeli szándékunkat észreveszik, minden apró-cseprő gyermeket első áldozóvá kívánnak tenni. De itt legyünk kérielhetlenek! A mely gyermek éretlen ily nagy dologra,

vagy az előkészítő oktatásokra el nem jár, azt kérlelhetlenül utasítsuk vissza, ne engedjünk a szülők könyörgésének, se rábeszélésének, se fenyegetéseinek! Bámulatos, hogy sokszor mily alacsony és nevetséges indítóokok vezetnek e tekintetben a szülőket!

Az első szent áldozás ünnepe legyen minél fényesebb! Miért ne lehetne ilyenkor oly fényt kifejteni, mint egy első szentmisénél? Legyen e napon templomunk a lehető legdiszesebb, főképen a főoltár. Jöjjenek a gyermekek az iskolából körmenetben a templomba. A főoltár elé érve, legyen ünnepélyes «Veni sancte», azután rövid, velős, tüzes szentbeszéd. A szentmise legyen valamivel korábban a szokottnál, hogy a tulságos éhség a gyermek áhítatát ne zavarja. Ugyanezen célból gondoskodni kellene arról is, hogy a gyermekek a hosszú nagymise alatt ne álljanak, hanem ülhessenek. Hogy égő gyertyákat ne adjunk kezükbe, azt ma már minden okosan gondolkozó ember helyesli. Nem elég diszes így az ifju csoport? Öltsenek a leánykák fehér ruhát, tegyenek fejükre koszorút, kössenek a fiuk karjára virágcsokrot: kell ennél nagyobb disz?!

Nagyban emeli az ünnepélyességet a szentmise alatt való karban éneklés vagy szép magánének. Nagyon szép szokás az is, hogy a szentmise előtt a keresztelőkúthoz vezetik a gyermekeket, ott megújítják keresztségi ígéretüket. Filiálisokban s egyáltalában, hol keresztelőket nincs, e megújítást bele lehet foglalni a szent áldozás előtti imába, melyet a gyermekek közvetlenül a szent áldozás előtt egyszerre hangosan mondanak. Természetes, hogy ezen imának rövidnek, egyszerűnek, szívhez szólónak kell lennie, épugy a hálaadásnak is. A szent áldozás után hívjuk meg a gyermekeket egy kis reggelire, adjunk nekik emlékképet vagy emlékkönyvecskét.

Ha valaki az első szent áldozásnak ilyenén megünneplését tulzottnak tartaná, annak ajánljuk, hogy fontolja meg, mily emlékezetessé, mily édes emléküvé lesz így a gyermek előtt az első szent áldozás napja, ez emlékezés behatása alatt mily nagynak fogja tartani egész életében az Oltáriszentséget, a szent áldozást! Mily örömet szerez a gyermekek szüleinek, mennyire fokozza az öregebbek áhítatát, kik könyes szemekkel gondolnak vissza saját első szent áldozásukra és sokszor e visszagondolás igazi bűnbánatnak, szívbeli megtérésnek lesz forrásává... Épülésére szolgál ily ünnep mindenkinek, emeli az áhítatot, tiszteletet és dicsőséget szerez a szentségház isteni Királyának.

Helyes volna-e, hogy a mit ily nagy gonddal és fáradsággal megszereztünk a gyermeki lélek számára, azt időhaladtávai elmosódni engedjük? A buzgó hitoktató azon lesz, hogy az első szent áldozás üdvös hatásai a gyermek szivecskéjében állandóan megmaradjanak. Ezért mindig különös figyelemmel kíséri az első áldozókat, többször emlékezetükbe hozza életük

legdrágább egyetlen napját, figyelmezteti őket akkor tett ígéreteikre, jó föltételeikre. Minden módon azon lesz, hogy az iskolásgyermek a szent gyónást és szent áldozást megkedveljék és minél tökéletesebben végezzék. Ezt pedig két eszközzel lehet elérni. Egyik az, hogy a gyermekek minden egyes gyónása-áldozása előtt mondja el nekik röviden az ide szükséges hittani tudnivalókat, szintugy a dolog gyakorlati részét, lelkiismeretvizsgálás, bánatkeltés módját, szent áldozáshoz készület, utána való hálaadás módját.

Másodszor, a mire így tanítja a gyermekeket, azt gyakoroltassa is velük. Készítsen e célra a gyermekléleknek megfelelő bánatimát, szent áldozáshoz előkészítő és utána hálaadó imát, de teljesen azon utasításoknak megfelelően, melyeket a gyermekeknek adott. Ezen imákat imádkozza elő a gyermekeknek (de írásban ne adja nekik!) és figyelmeztesse őket, hogy ők maguk is így próbáljanak maguktól, szivükből imádkozni a szentségekhez járulóban. Ily módon a gyermek elszokik az imakönyvek gépies használatától és megtanul szivből, őszintén, közvetlenül imádkozni. Később azután fölhívjuk a felnőttek figyelmét is ez imákra és fölszólítjuk őket, hogy vegyenek részt a gyermekek ezen ájtatosságaiban, hogy így lassan-lassan ők is megtanulják a készületnek és hálaadásnak ezen módját.

S ha az első szent áldozást nagy fénynyel ünnepeltük meg, tartsuk meg a gyermekek minden szent áldozását — de a nép tömegesebb áldozását is — legalább is ünnepélyesebben. Öltsünk ilyenkor ünnepélyesebb és szebb egyházi ruhákat, ha talán köznap van is; gyujtassunk több gyertyát az oltáron, tegyünk néhány élővirágot az oltárra. Mindez az Oltáriszentség iránti hódolatot nagyban előmozdítja és visszaidézi az első szent áldozás végtelenül becses emlékét a léleknek igen nagy hasznára.

Végül nagyot lendítünk az Oltáriszentség iránt való buzgalmon, ha megtanítjuk a gyermekeket szépen ministrálni. Mennyire csökkenti a szentmise iránt való tiszteletet, ha a ministerek tele torokkal kiabálnak, ide-oda futkosnak, rázzák a csengőket. Ellenben mily nagyon emeli a hivek áhítatát, ha a gyermekek szépen, halkan felelnek, illedelmesen járnak! Pedig el lehet ám ezt érni! Nagy kitartással egyszerü falusi gyermekeket oly szépen, pontosan meg lehet tanítani ministrálni, mint a hogyan egy kispap ministrál. Ha ijeszt a nagy fáradság, bátoritson a nagy haszon reménye, mely belőle várható.

Minél magasabbra a szentségi Ur Jézussal! Ne sajnáljunk e cél érdekében semmi fáradságot, szerezzünk Neki, szivünk Istenének, lelkünk Királyának teljes tiszteletet, hódolatot és imádást a templomban (1. rész), az iskolában (2. rész) és a népájtatosságokon, a melyekről a harmadik részben lesz szó.

Bányász E.

Az örökimádási templom.

HOSSZAS várakozás és sok sikertelen kísérlet után végre döntő lépés történt templomunk ügyében az országos gyűjtőbizottságnak június 20-án tartott közgyűlésén. Miután a várostól nem sikerült ingyen telket kieszközölni a nagybizottság által kiküldött kisebb bizottság alkalmas telket keresett a főváros egyik legszebb utvonalán, az Üllői-ut 75. és 77. szám alatt, hol a templomot és zárdát szépen el lehet helyezni s ezt megvételre ajánlotta a nagybizottságnak. Az erről szóló, valamint a bizottság eddigi működését föltüntető jelentés következőkép szól:

Az Erzsébet királyné emlékére emelendő Örökimádás-templom ügyében kiküldött kisebb bizottság jelentése.

Mélyen tisztelt Nagygyűlés!

Örökké siratott, felejthetetlen emlékű Erzsébet királynénk gyászos halála után hitünkhöz és királyi házunkhoz egyképen hűséges katolikus hölgyek lelkében született meg az a magasztos eszme, magasztos gondolat, *hogy közadakozás útján templomot emeljünk a főváros falai között Erzsébet királyné emlékezetére, mely a legfölségesebb Oltáriszentség örökimádásának egyen szentelve.*

Istenben boldogult özv. *Cziráky* Jánosné grófné — kinek emlékezetét áldó kegyelettel fogja őrizni mindenkor a magyar katholicizmus — ő Felsőségének apostoli királyunknak legmagasabb tudomására hozta ezen tervet, a ki kegyes volt beleegyezését adni annak megvalósításához és megengedni, hogy fővédnöknőnek *Mária Valéria* cs. és kir. főhercegnőt kérhessük föl, a mely kérésünket a fenséges asszony kegyesen teljesítette is. Ezenkívül az eszméhez lelkesedve járult hozzá a nagyméltóságú püspöki kar is, élén *Vaszary* Kolos bíboros hercegprimás ő eminenciájával.

Mindezek megtörténvén, a magyar katolikus társadalom színe-java 1898. évi november hó 6-án tanácskozásra jött össze a Budapesti Katolikus Kör termeiben és lelkesedéssel, vallásos, hazafiui kegyelettel kimondván, hogy az eszmét egész erejével magáévá teszi: «*Az Erzsébet királyné emlékére emelendő Örökimádás templom-bizottsága*» név alatt egy országos nagybizottságot alakított, a mely nagybizottság aztán a gyűjtés vezetésére s az előkészületek megtételére egy szűkebb körű, kisebb bizottságot küldött ki.

Ez a kisebb bizottság azóta évről-évre beszámolt működéséről, működésének eredményeiről a nagybizottságnak, most azonban, midőn Isten segítségével odáig jutottunk, hogy immár hozzáfoghatunk magasztos tervünk

megvalósításához, részletesebben is be kíván számolni eddigi működésének eredményeiről.

Mélyen tisztelt Nagygyűlés!

Az Erzsébet királyné emlékére emelendő Örökimádás-templom kisebb bizottsága megalakulása óta különösen két irányban fejtett ki működést. Egyik főadata volt összegyűjteni a templom fölépítéséhez szükséges összeget, tehát a *gyűjtés*; másik főadata volt az építendő templom részére alkalmas helyről, *alkalmas telekről* gondoskodni.

A mi az elsőt illeti, a mint megnyertük a gyűjtéshez a belügyminiszterium engedélyét is, a kisebb bizottság a legszélesebb körben indította meg a gyűjtést a magasztos terv céljaira. Több mint 12.000 gyűjtőívet küldöttünk szét a magyar társadalom minden rétegeiben, elkészítettük a boldogult királyné emléképeit s terjesztettük azokat az ő gyászos halálának évfordulóján s magyarországi szent Erzsébetnek ünnepén, nyilvános templomi gyűjtéseket rendeztünk a főváros és a vidék templomaiban stb. stb.

De a mi a gyűjtést illeti, különösen hálával kell megemlékeznünk e helyen a mi *vidéki bizottságaink* munkájáról s gyűjtésének eredményeiről. A kisebb bizottság ugyanis 1899-ben elhatározta, hogy a gyűjtés nagyobb sikere érdekében a vármegyékben és a nagyobb városokban vidéki bizottságokat szervez. Ez ügyben különösen özv. báró *Sennyey Pálné* és *Sennyey Miczi bárónő* fejtettek ki lelkes tevékenységet s az ő fáradhatatlan működésük eredménye, hogy ma már 42 vármegyében és hét nagyobb városban van az Örökimádás-templomnak szervezett gyűjtő-bizottsága.

Ezen vidéki bizottságok legtöbbször valóban lelkes és buzgó működést fejt ki s nagyjából az ő buzgó működésüknek köszönhető az az eredmény, melyet eddig elérnünk sikerült. Ezen eredmény, m. t. Nagygyűlés, számokba foglalva a következő:

1. A Magyar Ált. Hitelbanknál készpénzben kamatozik	77.308·76
2. A Magyar Általános Hitelbanknál letétben kezeltetik értékpapir	405.204·—
3. A Magyar Általános Hitelbanknál letétben különböző takarékpénztári könyvek	24.184·47
	Összesen:
	506.707·23
4. Évi részletekben fizetendő adományok	9.654·—
5. A vidéki bizottságoknál kezeltetik	34.000·—
Tehát összesen a bizottság rendelkezésére áll:	550.361·23

A mi a templom részére alkalmas *telket* illeti, a bizottság a székesfővárosra gondolt s remélte, hogy a székesfőváros közönsége fog a templom részére alkalmas területet adományozni. Hiszen Budapest székesfőváros annyiszor látta falai között a boldogult királynét, kinek nemes szive oly

lángolóan szerette a magyar hazát s annak fővárosát; hiszen a főváros közönsége mindenkor kitűnt a királyi ház iránt való hűségben, lelkesedésben; hiszen az építendő templom míg egyrészt a főváros szépségének emelésére is szolgálandó, másrészt a főváros lakóinak lelki életére, vallásos érzelmeinek megerősítésére is fog szolgálni.

E végből mindjárt működésünk kezdetén, 1898 december havában azzal a kérelemmel fordultunk a székesfőváros tanácsához, hogy az építendő templom részére engedjen, adományozzon nekünk a mostani Rókus-kórház területéből megfelelő területet. Kérelmünket azóta csaknem minden évben megújítottuk, kijelentve azt is, hogy nem ragaszkodunk a fönntemlitett helyhez és szívesen fogadunk más helyet is, mely az építendő templom jelentőségének s a nagy királyné emlékének megfelel. Legutóbb 1902 november havának elején fordultunk kérésünkkel a fővároshoz, az Uj-vásártéren kérve telket építendő templomunk számára.

Sajnos azonban, m. t. Nagygyűlés, a székesfővárostól ezen hosszú idő alatt sem tudtunk határozott feleletet nyerni. Kérvényeink egyike sem került a főváros közgyűlése elé s mennél jobban telt az idő, mennél tovább húzódott a dolog, annál inkább meg kellett győződnünk arról, meg kellett barátkoznunk azzal a gondolattal, *hogy a székesfővárostól mit sem várhatunk, hogy a székesfőváros kérésünket teljesíteni nem hajlandó.*

E sikertelenséget látva, a kisebb bizottság azzal a tervvel kezdett foglalkozni, hogy *saját magunk erejéből szerezzünk telket a templom részére.* E végből már az 1901. év végén egy «telekkereső» kisebb bizottságot küldtünk ki, melyben különösen *Kántor Károly* apát, *Heinrich Aladár*, *P. Soós István*, dr. *Glattfelder Gyula* urak fejtettek ki hálára méltó, buzgó tevékenységet. Ez a telekkereső bizottság valóban nagy fáradsággal kereste föl a megszerezhető területeket. Utána járt minden egyes esetben a szükséges adatok összegyűjtésének. A kisebb bizottság pedig sűrű egymásutánban tartott gyűlésein vette megbeszélés alá a fölmerült terveket, ajánlatokat.

A fölmerült tervek között volt sok, mely céljainknak nem volt megfelelő, volt több, mely bizonyára megfelelt volna a templom céljának, jelentőségének, de árát tekintve, túlhaladta a mi anyagi eszközeinket.

Hosszas mérlegelés és tanácskozás után végre is a kisebb bizottság az itt következő tervet fogadta el és ajánlja elfogadásra a m. t. Nagygyűlésnek is:

Az Üllői-uton a 75. és 77. szám alatt megvásárolható lenne több kisebb telek, melyek területe 1238 □öl s a mely terület így teljesen elegendő lenne a templom és a zárda céljaira. Ezen telkek megvehetők 310.000 koronáért. Kilátás van azonban arra is, hogy ezen vételárból még valamit le lehetne szorítani. Az építkezés, beleértve a templomot, a zárdát s a zárdával kapcsolatos oltáregyesületi házat (mely azonban az Oltáregyesület költségén épülne) számításaink szerint kerülne 600.000 koronába. Vagyis:

A telkek ára	310.000.—
Építkezés	600.000.—
Szükséges lenne tehát összesen	910.000.—
Ennek fedezetére szolgálna pedig:	
1. A bizottság rendelkezésére álló főntebb kimutatott összeg	550.361·23
2. Az Oltáregylet hozzájárulása az egyleti ház építéséhez	160.000.—
Összesen:	710.361·23

Fedezetlen maradna még mintegy 200.000 korona, melyet a bizottság részint a telekre fölvehető kölcsönnel, részint a gyűjtés további folytatása által vél fedezhetőnek.

Ezen terv elfogadását különösen ajánlja az a körülmény is, hogy az Üllői-ut a főváros egyik előkelő, nagyforgalmu utvonala, hol a templom a főváros minden részéről könnyen megközelíthető s mindenesetre olyan hely, mely megfelelő a templom céljának, jelentőségének s a boldogult királyné emlékének. Ajánlja továbbá az a körülmény is, hogy ezen a helyen a templom építését jelenlegi eszközeinkkel is *azonnal* megkezdhetjük, már pedig ez okvetetlenül szükséges is, mert ha még tovább halasztjuk szándékunk megvalósítását, *lehetetlen lesz a gyűjtést tovább folytatnunk*, mert a folytonos halogatás miatt teljes közöny fogja föl váltani azt az érdeklődést, mely szándékainkat kezdetben kísérte.

Mindezeket meggondolva, a kisebb bizottság tisztelettel kéri a Nagygyűlést a következőkre:

1. *Határozza el a Nagygyűlés, hogy az Örökimádás-templom és zárda részére az Üllői-uti 75. és 77. számú telkek megvételssenek s a templom és zárda ezen a helyen építtessék.*

2. *A vétellel, valamint az építkezés vezetésével s a további ügyvitellel bizza meg továbbra is a Nagygyűlés a jelenlegi kisebb bizottságot, mely a pályázat kiírásához, a pályázatok megbírálásához, az építés vezetéséhez szükséges szakerők igénybevételeéről gondoskodni fog.*

Miután pedig az eddig rendelkezésünkre álló anyagi erő még teljesen nem elégséges vallásos és hazafiui szándékunk megvalósítására, kérjük a mélyen tisztelt Nagygyűlés és vidéki bizottságaink tagjait, hogy a gyűjtést újabb erővel, újabb lelkesedéssel folytatni sziveskedjenek.

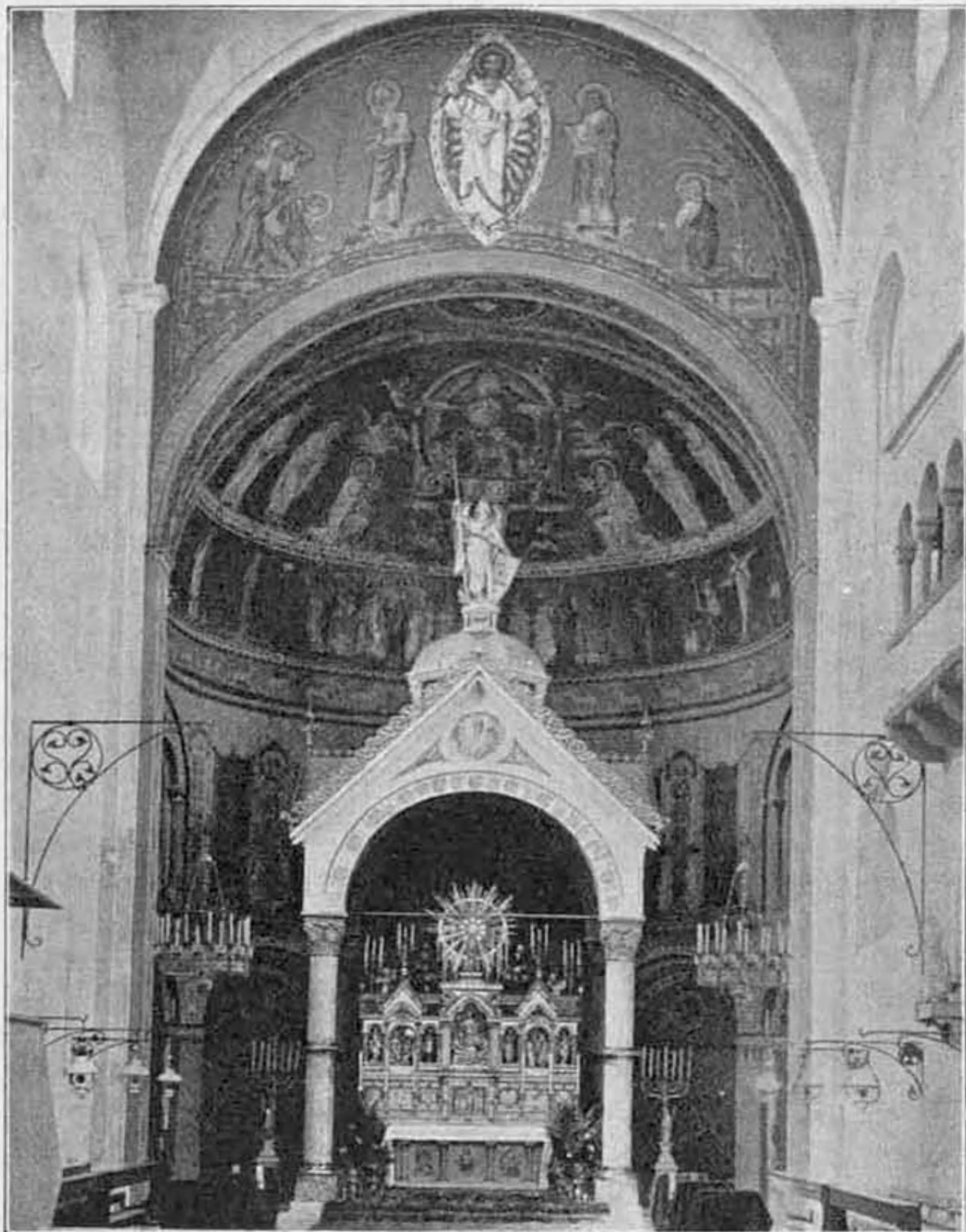
Budapest, 1903 június 20.

A kisebb bizottság nevében:

Őrgróf Pallavicini Edéné, Zichy Nándor gróf,
elnökök.

A közgyűlés a jelentést egyhangulag tudomásul vette s elhatározta a jelzett telkek megvételét. Egyuttal a vétel simább lebonyolítása érdekében megalakította az «Erzsébet örökimádási templom egyesület»-et, mely-

nek föladata lesz most már fokozott buzgósággal a szent ügyet megvalósítani. Azóta a telek már meg is vétetett, a templomra zártkörű pályázat hirdettetett,

A bozeni örökimádási templom szentélye.

dettetett, mely szeptember 9-én jár le s remélhető, hogy ősszel az alapkövetétel megtörténhetik.

Ha eddig imádkoztunk, hogy templomunk számára helyet nyerjünk,

most kettős buzgalommal kérjük a szentségi Jézust, hogy az ő templomának minél előbb és minél díszesebb fölépítését tegye lehetővé. Ihlesse meg a lelkeket, hogy egyrészt a művészet oly tökéletes alkotást hozzon létre, mely a fenséges célhoz méltó, másrészt pedig buzdítsa újabb adakozásra a buzgó híveket, mert a templom teljes előállításához szükséges összeg még nincs együtt s azonkívül a templomnak oly fényesnek kell lenni, hogy méltó legyen az Oltáriszentséghez, a mi kegyeletünkhöz s egy nagy királyné áldott emlékéhez, a mi csak újabb és gazdagabb áldozatokkal lesz elérhető.

Munkálkodjunk közre a szegény templomok fölsegitésén.

ENNEK a fáradságnak bőséges gyümölcsei teremnek azokban a városokban, a hol a templomi szerek készülnek s azokban a falvakban is, a melyek számára készülnek.

A városban, a hol készülnek:

1. A munka alamizsnáját nyujtják az Ur Jézusnak azok, kik a szereken dolgoznak.
2. Lelki javukra szolgál mindazoknak, kik dolgoznak.
3. Azoknak a családoknak is, a hol ruhák készülnek.
4. Szivet-lelket megindító jó példa, különösen az oltáregyesületi kiállítás idején, a mely másokat is a társulatba lépésre, adakozásra buzdít.

A faluban, a hová a szerek készülnek:

1. Megörvendezteteti, bátorítja, vigasztalja a plébánost.
2. Éleszti a hívők hitét.
3. A díszes ruhák, szent edények az Oltáriszentség iránt tiszteletet keltenek, a keresztuti képek Jézus Krisztus szenvedésére terelik a hívők figyelmes áhítatát, a szobrok a boldogságos Szűzre.
4. Az imádságok, szentmisék, melyeket a társulatért mondanak.

Két lélek Isten ítélőszéke előtt.

EGY napon Isten két lelket idézett fenséges ítélőszéke elé. Az egyik a földön gazdag ember testében lakozott, de ez a gazdag ember soha semmi jót nem tett, a másik ellenben egy szegény pásztorfiú porhüvelyében élt, a ki igen ártatlan és szelid volt s eme jó tulajdonságai miatt mindenki «az ártatlan» néven ismerte őt.

Mikor a gazdag lelke az Ur trónja elé lépett, őrangyala kisírt arccal s lesütött szemekkel állt mellette, mialatt az égiek serege bátorítva vette körül a mező gyermekét, a kit Lázár testvérének nevezett.

— Szeretted-e felebarátaidat? — kérde a Megváltó a gazdag lelketől.

— Azoknak a társaságát kerestem, a kik rangjuk és gazdagságuk által hozzám hasonlítottak.

— Ruháztad-e télen a hidegben didergő szegényeket?

— Nem ismertem őket.

— Pártját fogtad-e az özvegyeknek és árváknak s megvédelmezted-e vagyonukat a kapzsi pénzharácsolóktól?

— Birtokaim határai ki voltak mérve s a bírák elismerték kivánságaim jogosult voltát.

— És te mit mondasz a rád bizott lélek védelmére? — kérde a hatalmas Bíró az őrangyal felé fordulva.

— Oh Uram — válaszolá az égi ügyvéd — te elküldted egyszülött Fiadat, hogy megváltsa a vétkes emberiséget, nem kérek tehát egyebet, mint irgalmat és kegyelmet a bűnös számára.

Az Ur intett s előlépett a pásztor.

A szelid, jó lélek alázatosan vonult meg őrzőangyala szárnyai alatt.

A mint a Mindenható meglátta ezt az alakot, mely annyira hasonlított az Ur Jézus földi alakjához, tekintete megszelidült s bátorítólag így szólott hozzá: «A te életed telve volt szenvedéssel, gyakran azt sem tudtad, hogy hol hajtod nyugalomra fejedet s nem akadt fedél, mely alá a hidegben meghuztad volna magadat».

— A madarak a fákon fészkelnek s a tölgy árnyéka hatalmas.

— Kenyered száraz és fekete volt.

— Mikor az Ur Jézusnak nem volt sem hala, sem kenyere, a szántó-földeken tördelt le magának kalászt. Így tettem én is és ezzel is utánoztam az ég madarait.

— Nyomoruságos sovány testedet csak rongyok takarták s mezitláb jártál.

— A mezők liliomai nem fonnak. A madarak sem maguk szövök selymes ruháikat, mezitelen lábaimmal pedig oly gyorsan a kápolnába értem, hogy én mártottam legelőször ujjaimat a szenteltviztartóba.

— Kivántál-e valaha rosszat a gazdagoknak?

— A gonoszok szájalomra méltók, mert nem ég szivükben a könyörületesség lángja! Én vagyok az «ártatlan». Életemet a mezőkön s erdőkben töltöttem, fölemeltem az eltiport virágokat, visszahelyeztem a fészekből kiesett madárfiókákat. A falusi gyermekek üldöztek, gunyszavakkal illettek, nem tanított engem semmire senki, csupán anyám s egy belső hang, a mely így szólott hozzám: «Mentül csekélyebb, tudatlanabb és megvetettebb lész, annál inkább fog téged szeretni az Atya! Anyámat, a ki most a megdicsőült lelkekkel örvendez, kikergették nyomorult kunyhójából. Nagyon jól emlékszem reá. Épen karácsony estéje volt, a szegények, a szenvedők

és koldusok ünnepe. Anyám megfogta kezemet s elvezetett a falu templomába. A kis Jézus fehér atlaszba öltöztetett viaszkalakja mosolyogva feküdt a szalmán s kicsiny karjait áldólag terjesztette ki. Anyám így szólt hozzám: «Ime a te testvéred». Másnap tudtomra adták, hogy anyám az égbe költözött, azóta egyre kerestem az utját és most itt vagyok...

— Engedelmeskedtél anyád szavának — mondá az Ur — s jóságos mosolylyal tekintett a fiu őrzőangyalára.

— Egy téli éjjelen, hideg, fagyos szélben — folytatá az árva — galyakból gyorsan tüzet raktam, hogy megszáritsam mellette átázott ruháimat s fölmelegítsem dermedt tagjaimat, midőn észrevettem, hogy egy utas közeledik felém, nagyon szegény lehetett, mert testét alig fődte néhány rongydarab. «Tűz! tűz!» — kiáltá örvendező hangon. Leült mellém egy nagy kőre, evett kenyerekből, ivott korsómból, azután folytatta utját.

— Szegény, ártatlan teremtés — mondá az Ur — te ugy éltél, mint az odvas tölgyben a méh, vagy a fák lombjai közt fészkelő madár. Gyöngé voltál s mint ilyen szeretted a gyöngét, szegény magad is, alamizsnát osztogattál. Jer, az ég a te és a hozzád hasonlók számára van teremtve.

— És ez? — kérdé szeliden a pásztor a szivtelen gazdagra mutatva — ez Uram hova fog menni?

— Oda, a hova Boldizsár és Sardanapal ment és ama bizonyos gazdag ember, aki dús lakomáinak morzsáiból sem juttatott a szegény Lázárnak.

— Oh minő szívesen újra kezdeném nyomoruságos földi életemet — sóhajtott a pásztor — hogy megvásároljam vele eme szerencsétlen lélek számára az örök boldogságot.

Kegyelem e gazdagnak, kegyelem óh áldozati bárány...

Irgalmazz neki, születésed, egiptomi futásod emlékére... Alávetem magamat isteni igazságszolgáltatásodnak, hogy eleget tegyek bűneiért.

A véghetetlen szeretet azonban nem hallgathatta meg ezt a magasztos imát, az igazság mérlege az örök kárhozat fölé hajolt...

A pásztorgyermek alakját azonban ragyogó fény vette körül, őrangyala átölelte s elvezette édes anyjához, a ki az uj Jeruzsálem pálmái alatt boldogan énekelte: «Hozsanna néked Isten».

E pillanatban megnyílt a sötétség birodalma s hallani lehetett a gonosz gazdag lezuhanását.

Az őrangyalok elfödtek arczukat szárnyaikkal és ugy imádták az Ur Jézust, a kinek szent sebei mindenüvé szétsugározták az örök szeretetet.

Francziából fordította: *Fluck Jolán*.

Az ujszövetség frigyszekrénye.

(P. Boone S. J. «Manuel du directeur»-je után.)

SEMMI sem volt a zsidók előtt annyira tiszteletben, mint a frigyszekrény, melyet egyenesen Isten parancsára készítettek. Az Isten bizonyos módon a frigyszekrény fölött lakozott, hogy választott népe kérését meghallgassa. Semmi sincs fönségesebb, mint a legfölségesebb Oltáriszentség.

A frigyszekrény volt Izrael üdve és dicsősége; ez volt az ellenség rettegetésének állandó oka, közeledtére egy város fala omlott össze, a folyó megállt gyors futásában, az ellenség fegyveres csapatai rendetlen futásnak eredtek. Jelenléte elég volt a lankadó bátorság fölélesztésére, a győzhetetlen Ur seregének feltüzelésére. Ilyen az Oltáriszentség is.

A legmélt. Oltáriszentség a bölcseségnek és igazságnak trónusa. «Boldogok szolgálid, kik előtted állanak mindenkoron és hallják bölcseségedet». III. Kir. 10, 8.

Az Oltáriszentség megfutamítja ellenségeit. Az egyház, kezébe véve ez imádandó szentséget, így kiált az egész világnak: «Exurgat Deus et dissipentur inimici eius. Keljen föl az Isten és széledjenek el az ő ellenségei». Zsolt. 67, 2. Ismeritek Dágonnak a frigyszekrény előtt feldőlt és darabokra törött bálványszobra történetét. I. Kir. 5.

A gyakori szent áldozás azoknál, a kik testileg vagy lelkileg szenvednek.

BÁRMILY sorsban vagyunk is, szükségünk van az Ur Jézusra; de különösen akkor érezzük, hogy rá vagyunk szorulva, midőn gondok, inség és szenvedések látogatnak meg bennünket.

Az oltárról hangzik, sőt lehet mondani kiált hozzánk ez isteni vigasztaló szava: «Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtok és terhelve vagytok és én megnyihlek titeket». Egyedül ő száritja föl a könnyeket, vagy legalább is egyedül ő képes azokat megédesíteni; csakis ő tölti be a mi szegény, szenvedésektől megtört sziveinket békével, reménynyel és ama benső, egészen természetfölötti örömmel, melyet csak a keresztények ismernek és mely csodálatos módon megfér a könnyekkel.

A keresztény élhet fájdalomban és szorongatásban, de sohasem lehet boldogtalan. «Sirok — mondá nyugodt lélekkel egy anya, ki épen egyetlen leányát vesztette el — sirok és mégis elégedett vagyok.» Ezen anya naponként szokott áldozni.

Jézusban megtaláljuk az örökkévalóságot, a mennyországot. Menjünk hozzá, ha nagyon keserűnek találjuk ezen földi számkivetést, ha az élet nagyon terhes. Járuljunk az ő legszentebb testéhez, mely elfeledteti velünk e siralom völgyét minden megpróbáltatásával, keresztyével és igazságtalanságával. Maga Jézus fog megtanítani minket arra a titokra, hogyan kell béketűrően szenvedni; Ő megszünteti fájdalmainkat, megerősíti szívünket és betölti mennyei békével.

Ha betegséggel látogat bennünket az Isten, hogy próbára tegye hitünket és hűségünket, akkor meneküljünk Hozzá; ő a legjobb orvos és az ő látogatása testünknek könnyebbülést, szívünknek örömet okoz. Minden beteg keresztyének hetenként legalább is egyszer meg kellene áldoznia és pedig rögtön, betegségének kezdetétől fogva. A testi orvost mindig csak a lelki orvos után kellene hívni, először az égre kellene gondolni és csak azután a földre, először az örökkévalóságra, azután a mulandóságra; Rómában ez a szokás. Ezen szent áldozások azt eszközlik, hogy a te szenvedéseid napjai reád nézve a megszentülés napjai lesznek, melyek jövőendő lelkiéletedre rendkívül nagy befolyást gyakorolnak. Ha pedig a betegségnek áldozatául esel, akkor előkészítenek arra, hogy méltóan fölvedd az utolsó kenet szentségét és az isteni szeretet által egészen megtisztulva jelenjél meg az üdvösség Istene előtt.

Gondoskodjál arról, hogy kisebb gyermekeid is, ha betegek lesznek, szintén részesüljenek ezen kegyelemben. Mily szomorú tévedés vagy meggondolatlanosság a szülőktől, kik nyolcz-tíz éves gyermekeket is hagynak kimulni szentségek nélkül. Az anyaszentegyház egészen világosan tanítja, hogy szabad, sőt kell is a gyermekeknek megáldozniok, ha elérték azon kort, melyben a jót a rossztól megkülönböztetni tudják; és XIV. Benedek pápa azt mondja, hogy elégséges, «ha a gyermek ezen mennyei táplálékot a közönséges eledeltől meg tudja különböztetni».

Mily áhitattal szoktak áldozni a beteg gyermekek! A szent keresztségben nyert kegyelem csodálatos erővel működik bennök és jobban előkészíti őket a legméltóságosabb Oltáriszentség vételére, mint a mi összes fáradozásunk.

Msgr. Ségur.

Oltáregyesületi ügyek.

Kánter Károly.

Kedves, családias jellegű ünnepet ült a budapesti központi Oltáregyesület június 6-án. Ünnepelte azt a férfit, ki a Krisztus szelleme szerint való papi és keresztény-katholikus társadalmi működést úgy teljesítette, hogy léptei nyomán áldás, tanítása nyomán imádság, működése hatása gyanánt igaz katolikus élet fakadt. *Kánter Károly* apát, az egyesületnek lángbuzgalmu igazgatója ülte *ötvenedik születésnapját*.

Munkában eltöltött ötven év méltán tiszteletet gerjeszt, de a Kánter Károly ötven éves élete egy apostolnak, egy Jézus szentséges Szívéből élő papnak az élete volt. Fáradságot nem ismert, mikor a lelkek érdekéről volt szó. Áldozatot nem kimélt, mikor az Isten országa kívánta. Minden tekintetet elmellőzött, midőn a katolikus eszményekért kellett tenni s fáradni.

Az Oltáregyesület az ő igazgatósága alatt emelkedett a virágzás azon magas fokára, hogy ma mint egy országos jellegű katolikus tényező szerepel. S hogy ide jutottunk, az ha-

talmas munkát igényelt. De Kánter Károly e nagy cél elérésében nem ismert legyőzhetetlen akadályt. Az ő lángoló szívét egészen eltölti az eucharisztikus Jézus szeretete, ez élte őt, ez ügynek szolgálata az ő mindennapi kenyere s ez lesz — bizton reméljük — az örök jutalma is.

Nagyon jól is érzik az Oltáregyesület tagjai, mit köszönhetünk Kánter apátnak, azért ezt az ötvenedik születésnapot ünneppé avatták. Az ünnepelt ugyan elmenekült az ovációk elől a lelki magányba, de ez a lelkes manifesztációt nem volt képes megakasztani. Ötven urnő járult a szent áldozáshoz s mindenik följánlotta azt mint legértékesebb ajándékot az ünnepeltért. A Mária-Reparatrix-zárda kis kápolnája ünnepi fényben uszott. Ötven gyertya szórta világát az oltár körül, de legragyogóbb tűz égett az ünnepi érzéstől fényes szemekben s igaz meleg áradt a szent szeretet tüzétől hevülő szivekből. Egy imádság szállt ég felé az előkelő közön-séggel teli kápolnában, hogy tartsa Isten a mi lelkes és fáradhatatlan igazgató urunkat az eucharisztikus mű fölvirágzására, a lelkek üdvére s számtalan tisztelőjének örömére.

Az áldozást följánló ötven urnő mindegyike kis csokrot nyújtott át rövid ajánló sorokkal, mely kedves emlék bizonyára a legszebb születésnap ajándéka volt a mi kedves igazgatóknak, s csak arra kérjük Istent, hogy a buzgó lelkek áldozatát tegye reá nézve minél gyümölcsözőbbé s áldásosabbá.

Választmányi és terjesztői ülés.
Junius 21-én a központi Oltáregyesület választmányi és terjesztő hölgyei utoljára ültek össze a nyári hónapok előtt közös értekezletre, melynek tárgya tulajdonkép két ünnepi esemény volt. Itt nyújtotta ugyanis át Kánter Károly apát, egyesületi igazgató özv. *Rudnyánszky Ferenczné* ő nagyságának a «*Pro Ecclesia et Pontifice*» rendjelet, melylyel a Szentatya a husvétii zarándoklat alkalmából tüntette ki a buzgó urnőt. Lelkes szavakkal ecsetelte az igazgató a kitüntetett urnő ritka buzgóságát és hűségét a szentszékhez s a nagy számmal jelenlevő tagok őszinte szeretettel járultak hozzá az elismerés jól megérdemelt szavaihoz.

Másik örvendetes tárgya volt a gyűlésnek az a már rég várt jelentés, hogy az *örökimádási templom és zárda, valamint az oltáregyesületi ház számára szükséges telek megvétetett* s nemsokára megkezdődik az építkezés s ezzel egy régi óhaj nyer megvalósulást. A gyűlés háláját fejezte ki mindazokkal szemben, kik ez ügy előmozdításában közreműködtek s azután mindjárt buzgó imádságban köszönte meg Istennek a nyert kegyelmet.

Az esztergomi Oltáregyesület kiállítása.

A napokba szállítjuk a központba azokat a tárgyakat, melyeket az egyesület összegyűjtött. Az alábbi kimutatás szerint egyesek is ajándékoztak szereket, vagy pedig a fehérműeket készítették az Oltáregyesület által vásárolt vászonból.

Az Ellinger-család által adományozott oltárcsipkét az itteni vizivárosi zárdának ajándékoztuk az ő óhajtuk folytán. Hasonlóképen a Szent-Anna-templom melletti nővérek kértek néhány ministrans-inget, továbbá egyik terjesztő hölgy óhajára a kismarosi templom számára egy fekete casulát küldtünk.

A mélyen tisztelt vezetőség kegyes jóváhagyásának reményében tettük ezt.

Kötelesség fölemlíteni azt is, hogy az Oberbauer-czég kiváló előzékenységet tanusított irányunkban. Összesen 390 korona összegért három casulát, két pluvialét és két velumot szállított, melyek mindenki tetszését megnyerték.

Az összes tárgyakból a pünkösdi ünnepek alatt kiállítást rendeztünk a vizivárosi zárdában, hol a tisztelt főnöknő és a nővérek fáradhatatlan rokonszenve Oltáregyesületünk iránt teszi lehetővé ennek fönnállását. Hasonlóképen az elnöknőnk, *Vaszary Lászlóné* ő nagysága nagy buzgalommal és sok áldozatos munkával tartja erőben az egyesületet.

A kimutatott tárgyak kizárólag az Esztergom városi Oltáregyesület gyűjtéséből valók. Minden pénzünket fölhasználtuk, mert véleményünk szerint ez felel meg a célnak.

Kimutatás az esztergomi Oltáregyesület kiállítására adományozott tárgyakról. Adakoztak: Benedikovich Jusztina 1 superpellicium, 2 ministransing, 6 corporále, 6 purificatorium, 6 humerále, 3 palla. Bleszl Ferenczné 1 oltárterítő, 1 oltárcsipke.

Bleszl Margitka és Erzsike 1 alba, 2 palla. Özv. Buzárovits Gusztávné 1 fehér kereszt, 100 keresztelő kép, 2 kézikönyv, 2 Verseh-Bücher, 2 Tabella a sekrestyébe. Özv. Csernák Béláné 2 oltárcepke. Csupor Istvánné 1 ezüst kereszt. Draxler Viola Julia 6 ministránsing, 24 lavabó-kendő. Ellinger-család 1 széles oltárcepke. Frey Ferenczné 1 himzett stóla. Özv. Goldschmid Francziska 1 antipendium, 1 oltárterítő, 10 purificatorium, 3 corporále, 2 oltárvánkos, 2 pár ampolna, 2 ezüst tálca, 6 viaszgyertya, 1 himzett palla. Hadra Ferenczné 1 oltárterítő. Báró Jeszenák Paula 1 bursa. Király Angela 1 oltárterítő. Özv. Laczkó Pálné 1 ciboriumköpeny. Leitgeb Jánosné 12 purificatorium. Maszlaghy Ferencz prelatus-kanonok 1 misekönyv, 40 imalap. Özv. Mészáros Károlyné 2 oltárterítő. Mattyasóvszky Lajosné 2 alba, 1 velum. Mattyasóvszky Marianna 1 misekönyv-állvány. Marosy Józsefné 1 alba. Mattyasóvszky Olga és Margit 1 himzett antipendium. Nedeczky Miklósné 2 oltárterítő, 2 humerále, 3 corporále, 2 purificatorium, 2 palla, 2 lavabo-kendő. Orosz Ferenczné 1 oltárterítő. Reviczky Gáborné 1 antipendium, 1 oltárterítő. Simor Terézia 3 oltárterítő, 12 humerále, 12 corporále, 12 purificatorium, 12 palla, 12 lavabo-kendő. Gróf Sternberg Józsefné 1 superpellicium. Tónay Pálné 1 oltárterítő, 1 palla, 1 corporále, 1 humerále, 1 purificatorium, 1 lavabo-kendő. Usztanek Antalné 1 velum. Özvegy Vaszary Sándorné 1 lila stola, 1 cingulum. Özv. Veisz

Gézáné 6 palla. Vaszary Lászlóné 1 alba, 1 oltárterítő. Özv. Zubcsek Mihályné 2 oltárterítő, 6 palla, 6 corporále, 6 purificatorium, 6 humerále, 6 lavabo-kendő. Az oltáregyleti tagoktól befizetett alamizsnából 2 velum, 2 pluviale, 3 casula, 28 palla, 48 corporále, 96 kéztörülő, 106 humerále, 114 purificatorium.

Kalocsa. Dr. *Povischil Richárd* semináriumi regens az egyházmegyei oltáregyesületek igazgatója e hivataláról leköszönvén, azt egy másik jeles papra, dr. Kis-Erős Ferencz tanárra bizta az egyházmegyei hatóság.

Nyitra. *(Az Oltáregyesület közgyűlése.)* Fényes lefolyásu volt a nyitri Oltáregyesületnek pünkösdi hétfőjén megtartott közgyűlése.

A közgyűlésen ősz főpásztorunk, Bende Imre püspök ur ő méltósága elnökölt, a ki az egylet tisztviselőitől környezve a nagyszámu előkelő közönség lelkes éljenzése között lépett a kath. kör nagytermébe, a hol a közgyűlés tartatott.

A közönség soraiban a székeskáp-talan tagjai közül jelen voltak Czeizel Gábor és Vágner József prelátusok, Jeszenszky Alajos apátkanonok, Nemcsek Ferencz, dr. Batthyány Vilmos gróf és Mihálik József kanonokok.

Az elnöki asztalnál a püspök ur ő méltósága mellett helyet foglaltak dr. Bangha Istvánné elnöknő, Sándor Pálné társelnöknő, Venczell Ferencz nagyprépost, czimzetes püspök, Kubinyi Endréné urnő és Tipula Amália urhölgy.

Az első széksorokat diszes hölgyközönség foglalta el, míg a szép számban megjelent férfiközönség és a helybeli klérusnak sok tagja a terem hátsó részét töltötte meg.

A mint az illusztris közönség elhelyezkedett, előlépett Kutvaszer Istvánt, kanonok, az egyesület igazgatója és a hódolatnak mély érzésű szavaival üdvözölvén a püspök ur ő méltóságát, fölkerlte őt a közgyűlés megnyitására. Kellemes benyomást tett a jelenvoltakra az üdvözlő beszédnek az a passzusa, melyben az igazgató kifejezést adott az egyület örömének a fölött, hogy a nyitrai püspökségnek tizedik évfordulóját nemsokára ünneplő főpásztornak itt a közgyűlés színe előtt tolmácsolhatja az egyesület tiszteletteljes üdvözlését.

Az üdvözlő beszédre püspökünk szokott atyai jóságával válaszolt. Örömet fejezte ki, hogy a magasztos hivatásu, működésében, hivatásának teljesítésében viruló egyesület közgyűlésén megjelenhetett. Főpásztori szívéhez, ugymond, a hitélet előmozdítását célzó egyletek közül egy sem állott oly közel, mint a nyitrai Oltár-egyesület, mely az eucharisztikus Üdvözítő imádásával, az Ur szegény hajlékainak diszítésével, a hit fényét és a jótékonyág melegét árasztja arra a körre, a melyre nemes működése kiterjed.

Következett az elnöknő jelentésének előterjesztése, azután a titkári jelentés, továbbá a pénztári jelentés, mely szerint az összes bevétel 6590 kor. 78 fillér volt. A választmány kiegészítése után dr. Franciscy Lajos tar-

tott épületes előadást az Oltár-egyesületek hatásáról a hitélet szempontjából. Végül a kiállítás megtekintése következett.

A Szabadkai Oltár-egyesület zászlószentelése mult hó 31-én folyt le következő programmal: 1. Majorossy János tinini püspök ur ünnepélyes fogadtatása kilencz órakor szent Teréz plébánia előtt. 2. Bevonulás a templomba és szentségimádás. 3. Veni Sancte. 4. Magyar és bunyevác alkalmi szentbeszéd. 5. Lobogó-megszentelés. 6. Körmenet. 7. Ünnepélyes szentmise. 8. «Te Deum». Az ünnepély fényesen sikerült azon változással, hogy közbejött kis esőzés miatt a körmenetet a templom körül az ünnepélyes nagymise után vezette csak a lobogót fölavató püspök ur. Megemlítjük, hogy ugy a Simrák Béla nőképezdei hittanár által tartott igen szépen sikerült két szentbeszéd, mint a nagymisén és körmeneten is jelen volt a városi hatóság a főispánnal és polgármesterrel az élén. Nagyon kedves, áhítatos poézissel átlehelt koszorut képeztek az apáczaárda fehérbe öltözött növendékei és lilomot tartó fátyolos leánytanulói, kik részint a lobogót kísérve, részint az utakon sorfalat állva a legméltóságosabb Oltáriszentség és a püspök elé virágszirmokat szórtak. Az egyházi ténykedés után a papság visszakisérte a főpapot a plébániára, hol az a különböző nőegyletek tisztelegését fogadta. Ő méltósága látogatást tevén a főispánnal és a város polgármesterénél visszahajtatott azután a város fogatján Palicsra, hol

két napig tartózkodott. Onnan Kalocsára utazott vissza. Azt szinte fölöslegesen tartjuk bővebben fejtegetni mint magától értetődő dolgot, hogy a szép ünnepély létrehozásában, mint sok egyéb nemes dologban a többi hölgyekkel karöltve különösen özv. *Morvay Ákosné* buzgólkodott, kinek palicsi villájában püspök ő méltósága szállva volt.

Az Oltáregyesület rendes tagjaitól 1903 márczius hóban befolyt díjak:

Frank János 50 f, Frank Jánosné 50 f, Brecksó Krisztina 50 f, Roszkos Ilona 50 f, Maraczi Julianna 50 f, Pandur Éva 40 f, Koskány Mari 40 f, Homann Erzsébet 60 f, Gróf Mihályné 1 k, Gróf Ilonka 30 f, Kóbor György 52 f, Kőrmöndi Józsefné 1 k, Kóbor Mihályné 40 f, Kóbor Anna 40 f, Müller Paulina 30 f, Müller Mária 30 f, Bebesi Julianna 30 f, Lázits Lászlóné 60 f, Kolics Éva 40 f, Báró Manndorff Gézáné 21 k, Széchényi Csekolics grófnő 20 k, Mária-radnai tagoktól 3 k 36 f, Dr. Herich Károlyné 10 k, Fischer Matild 2 k, Rebicsek Judith 40 f, Baldauf Francziska 2 k, Pezahlt Anna 1 k, Széchy Sarolta 1 k, Rausch Ferenczné 10 k, Kopp Józsefné 4 k, Hoszpodarcik Ágnes 5 k, Dr. Batizfalvy Istvánné 2 k, Argay Francziska (Nagy-Tétény) 2 k, Schwannauer Jánosné 2 k, Özv. Pentz Györgyné 2 k, Schinszky Mária 2 k, Pentz Jánosné 1 k, Özv. Merl Nándorné 1 k, Rózsa Jánosné 60 f, Zimmérmann Ignáczné 1 k, Heitzmann Jánosné 1 k, Fischer Mihályné 1 k, Hászán Jakabné 24 f, Domonits Ferenczné 24 f, Hászán Jánosné (Nagy-Tétény) 24 f, Kaltenecker Anna 1 k, Härtl Terézia 1 k, Kardos Mária 2 k, Buchelmayer Albert 1 k, Popelka Anna 4 k, Artman Erzsé-

bet 2 k, Dorn Borbála 1 k, Volf Katalin (Barcs) 1 k, Órgován Katalin 1 k, Hoffmann Teréz 1 k, Varga Anna 1 k, Horvát Katalin 1 k, Henézi Mari 1 k, Henézi Katalin 1 k, Simotics Teréz 1 k, Bubreg Teréz 1 k, Otártics Anna 1 k, Hedviger Etelka 1 k, Német Mária 1 k, Koskany Teréz 1 k, Brecksó Mária 1 k, Gáll Ágnes 1 k, Varga Amália 1 k, Varga Luiza 1 k, Varga Katalin 40 f, Sotonyi Róza 50 f, Varga Katalin 50 f, Horvát Katalin 24 f, Schintesek Józsefné (Nagy-Tétény) 24 f, Özv. Soós Istvánné 1 k, Putcz Viktorné 1 k, Beier Ferenczné 40 f, Rigó Terézia 40 f, Steiner Mártonné 1 k, Tullay Jakabné 1 k, Tichy Ferenczné 1 k, Bálint Károlyné 40 f, Pregitcz Jánosné 40 f, Pentz Józsefné 40 f, Kludák Istvánné 2 k, Pregitcz Lipótné 80 f, Malosik Jánosné 4 k, Reneczeder Johanna 2 k, Sodar Anna (Megyes-Bodzas) 40 f, Szekánina Viktória 2 k, Radics Anna 2 k, Váradi Péterné 1 k, Pirk Rozina 10 f, Gajárszky Teréz 4 k, Kőszegi Antalné 1 k, Hacsó Ilona 2 k, Báró Barkóczy Ilona 2 k, Özv. Miklósi Mária (Nagy-Tétény) 1 k, Özv. Karsai Mihályné 24 f, Balog Ágnes 30 f, Heiser Erzsébet 1 k, Fürst Istvánné 4 k 80 f, Özv. Fleck Károlyné 80 f, Özv. Iross Béláné 1 k, Özv. Pitzl Jánosné 1 k, Paulini Borbála 2 k, Martis Jusztina 40 f, Gajári Ödönné 6 k, Prekop Vendelné 24 f, Gregorits Erzsébet 2 k, Fehér Ferenczné 1 k, Balla Jolán 1 k, Gyursits Katalin 24 f, Sárdi Greber Maris 3 k, Sárdi Sarolta 3 k, Pfeiffer Antalné 7 k, Lomzsik Anna 1 k, Tóth Józsefné 2 k, Tóth József 2 k, Jablonszky Ferenczné 4 k, Varga Tamásné 30 f, Özv. Forgáts Mihályné 24 f, Veidinger Nándorné 12 k, Oszpolik Mihály 1 k, Oszpolik Mihályné 1 k, Pápay Józsefné 1 k, Ivánits Éva 1 k 20 f, Lubick Antalné 2 k, Pórje Józsefné 60 f, Geszler

Etel 40 f, Özv. Keszler Józsefné 1 k 60 f, Tary Venczelné 60 f, Kis Hermina 2 k, Holl Mariska 2 k, Holl Erzsébet 2 k, Nemes Ilona 48 f, Németh Ágnes 1 k, Kis Mária 1 k, Poll Borbála 24 f, Gyebnár Julia 1 k, Pauer Margit 1 k, Papolczi Róza 1 k, Brédl Sándorné 1 k, Gróf Zichy Nándorné 10 k, Gróf Zichy Livia Klára 10 k, Wallenczhauser József 1 k, Ifj. Wallenczhauser Józsefné 1 k, Szabó Mária 1 k, Závoczky Gizella 60 f, Závoczky Borbála 60 f, Kis Józsefné 2 korona, Németh Gergely 1 korona, Palkovics Mária 1 kor, Özv. Lechki Jánosné 24 f, Gabriel Antalné 80 f, Jasztrabszky Ignáczné 1 k, Balogh Márta 2 k, Nyegrán Flóra 1 k, Pauer Ernőné 1 k, Özv. Zsubori Károlyné 1 k, Féja Istvánné 2 k, Pomeisl Adél 2 k, Kubanek Károlyné 2 k, Kubanek Károly 2 k, Özv. Renner Józsefné (Zenta) 1 k, Kresák József 1 k, Rismayer Erzsébet 1 k, Hessein Borbála 1 k, Kresák Józsefné 1 k, Özv. Szkublics Jenőné (Zala-Egerszeg) 60 f, Kovács Róza 2 k, Fülöp Józsefné 40 f, Német Viktória 40 f, Balogh Katicza 24 f, Balogh Mária 24 f, Balogh Janka 24 f, Ballon Betti 1 k 60 f, Özv. Karaffa Jánosné 1 k, Siliga Erzsébet 60 f, Német Imréné 24 f, Pekárovits Anna 4 k, Ft. Tahy Ábrahám pl. Alsó-Ruszká 39 k 84 f, Siposné Kovács Borbála 50 f, Matyke Emilné 2 k, Takács Karolin 1 k, Rehm Zsigmond 2 k, Rehm Zsigmondné 2 k, Sápötz Erzsébet 24 f, Dr. Dzián Kálmánné 4 k, Dr. Huberth Fülöpné 6 k, Huberth Etelka Magdolna 2 k, Filipp Anna 2 k, Kauser Róbertné 2 k, Barna Mária 2 k, Nagys. és ft. Kelemen István t. kanonok esp.-pl. a csehi-mindszenti tagoktól 25 k 80 f, Distinguer Jozefa 30 f, Schmidt Janka 30 f, Radna Józsefné 2 k, Özv. Szelestey Gézáné 2 k, Nyigry Terézia 60 f, Dávid Erzsébet 4 k, Menich Katalin 3 k, Jangmayer Valburga

1 k, Radovits János 2 k, Radovits Jánosné Emilia 2 k, Szabadhegyi Zoltánné 5 k, Batock Mária 40 f, Heuberger Antalné 2 k, Edvi Illés Zoltánné 2 k, Lehner Mária 2 k, N. N. 2 k, Fungyik Erzsébet 60 f, Pischoff Róbert 4 k, Krajcsik Mária 2 k, Ladányi Magdolna 6 k, Kopánicsák Mária 2 k, Szokol János 2 k, Baranyai Mária két évre 8 k, Lipták Zsuzsanna három évre 6 k, Ambrózy Viktória 2 k, Glinsky Borbála 2 k, Gaugusch Anna 2 k, Párdusz Mária 2 k, Fritz Etelka 2 k, Janik Mária 2 k, Institoris Endréné 2 k, Ferenczy Gábor 1 k, Ferenczy József 1 k, Huber Jozefin 4 k, Havel Etel 4 k, Eichner Teréz 4 k, Hiszlentan Anna 40 f, Juhász Gáborné 6 k, Felin Aladár 5 k, Kovács Bertalanné 4 k, Kondor Jánosné 2 k, Szalay Zsuzsanna 1 k, Kodelka Anna 1 k, Zsigardi Erdély Ágnes 2 k, H. János 1 k, Pfitser Margit 1 k, Kipian Mária 1 k, Bartek Károly 2 k, Bartek Borbála 2 k, Dont Károlyné 4 k, Krett Marczella 1 k, Wieser Katalin 2 k, báró Weissenbach Erzsébet 2 k, Sárdi Mária 1 k, báró Weissenbach Jánosné 2 k, Marinovits Szilárdné 2 k, Hollik Mária 24 f, Somoda Paulin 40 f, Török Anna 1 k, Török József 1 k, Harti Ferencz 1 k, Pintér Ferencz 1 k, Dobos Anna 2 k, Stifler Mária 2 k, Kappenstein Zsuzsanna 2 k, Meiszner Mária 24 f, Tóth Mária 40 f, Rác Antal 1 k, Rác Rozália 1 k, Bauer Mária 1 k, özv. Páska Mihályné 2 k, Páska Mária 2 k, Petru Julianna 4 k, Dála Mária 2 k, Lotz Anna 1 k, Ruszkovits Julianna 2 k, Tózsér Éva 6 k, Papp Terézia 1 k, Schmidl Anna 24 f, Dornich Adel 24 f, Pfifer Chrisztina 1 k, Závorszki József 4 k, Trancsik Ferenczné 2 k, Koch János 5 k, Obendorfer Anna 4 k, Obendorfer Erzsébet 1 k, Szilágyi Lajosné 2 k, Stump Anna 1 k, Berger Anna 1 k.

KIMUTATÁS

a Budapesti Központi Oltáregyesület által 1903-dik évben ajándékozott tárgyakról.

(Folytatás.)

14. A szatmári egyházmegyében.

Kökényesd :

- 1 monstrancia megara-nyozása
- 1 velum
- 1 pacificale.
- 4 drb mennyezet-depen-dencia

Márokpapi :

- 1 köznapi fehér miseruha
- 1 viola vecsernyepalást
- 1 fehér magánstola
- 1 viola magánstola
- 1 füstölő tömjéntartóval
- 1 misekönyv

Mármaros-Sziget: A kór-házi kápolna részére :

- 1 ciborium
- 1 misekönyv

Darah :

- 1 ünnepi fehér miseruha
- 1 burza
- 1 pacificale
- 1 ostyatartó
- 1 hármasszt. olajtartó

Kis-Ráth : A mater rész.:

- 1 fehér miseruha
- 1 viola miseruha
- 1 velum
- 1 füstölő tömjéntartóval
- 2 vörös ministerruha
- 2 palla

A szürthei filia részére :

- 1 fehér miseruha
- 6 oltárgyertyatartó
- 1 szenteltviztartó hintőv.
- 2 palla.
- 2 öv

Nagy-Somkut

- 1 fehér vecsernyepalást
- 2 viola ministerruha
- 2 ministerkaring

Felső-Remete. Vasgyár :

- 1 fekete palást
- 1 burza
- 1 füstölő tömjéntartóval.
- 3 canontábla
- 1 kettes szt. olajtartó
- 1 pacificale
- 1 pulpitus
- 2 vörös ministránsruha.

Csap :

- 1 mennyezet 4 ruddal
- 6 oltárgyertyatartó
- 1 füstölő tömjéntartóval
- 1 fehér magánstola
- 1 viola magánstola
- 1 fekete magánstola
- 3 canontábla
- 2 vörös ministerruha
- 4 ministerkaring.

Szinfalu :

- 1 fehér miseruha

- 1 viola miseruha
- 2 vörös ministerruha
- 2 fekete ministerruha
- 1 misekönyv
- 2 ministerkaring

Munkács : A posaházai uj filiatempl. részére :

- 1 tabernaculum
- 2 tabernaculum gyertya-tartó
- 6 oltárgyertyatartó
- 1 öröklámpa
- 1 fehér miseruha
- 1 fekete miseruha
- 1 misekönyv.

Tövisfalva : Az uj szolyvai filiatempl. részére :

- 1 tabernaculum
- 2 tabernaculum gyertya-tartó
- 1 kehely
- 1 ciborium
- 6 oltárgyertyatartó
- 1 fehér miseruha
- 1 fekete miseruha
- 1 öröklámpa
- 1 füstölő tömjéntartóval
- 2 vörös ministerruha
- 2 alba
- 2 karing
- 2 vállkendő
- 2 corporale
- 6 kehelytörlő.

15. A kassai egyházmegyében.

Eperjes: Az angolkisasszonyok kápolnája részére:

1 kehely
6 oltárgyertyatartó
1 ünnepi fehér miseruha
1 fehér vecsernyepalást
1 misekönyv
1 pulpitus.

Pósfalu: A mater rész.:

1 ciboriumköpenyke
2 alba
2 karing
2 ministerkaring
6 kehelytörlő
6 kéztörlő
2 öv.

Komlósi filia részére:

2 alba
2 karing
2 ministránskaring
6 kehelytörlő
6 kéztörlő

Szerencs: A legyes-bényei Jézus sz. Szíve temploma:

1 kehely

1 fehér miseruha
1 fekete miseruha
6 oltárgyertyatartó
1 misekönyv
1 pulpitus
2 alba
1 karing
2 ministerkaring
2 vállkendő
2 corporale
6 kehelytörlő
6 kéztörlő
2 palla
1 öv
1 ciboriumköpenyke
1 magánstola

Abauj-Tihany:

1 fehér miseruha
1 fekete miseruha
1 fehér vecsernyepalást
1 kehely
1 füstölő tömjéntartóval
1 szenteltvizeztartó hintővel
2 alba
1 karing
4 ministering
4 vállkendő

4 corporale
6 kehelytörlő
6 kéztörlő
4 palla
2 öv
1 oltárterítő.

Léh:

1 ünnepi fehér miseruha
1 antipendium
2 alba
1 karing
6 kehelytörlő
6 corporale
2 oltárterítő

Szilvás-Ujfalu:

2 tabernac. gyertyatartó
1 pulpitus.
1 oltárterítő.

Koksó-Mindszent:

1 fekete palást
1 burza
1 beteglátogat. szelencze
1 olajtartóval (J.)
1 misekönyv.
1 oltárterítő.

16. A lugosi egyházmegyében.

Kis-Tikván:

1 világos felon
1 füstölő tömjéntartóval
1 alba
4 ministerkaring

Román-Oravicza:

1 vörös felon
2 vörös ministerruha

Német-Bogsán:

1 kehely mindennel

1 ün. felon
1 füstölő tömjéntartóval

Perul:

1 kehely mindennel
1 ciborium
1 vörös felon
1 oltárlámpa
1 beteglát. szelencze
1 olajtartóval (J.)
1 kettős sz. olajtartó
1 burza

Székás:

1 tabernaculum
1 ciborium
1 vörös felon
2 vörös ministerruha
2 taber. corporale.

Szkens:

1 kehely mindennel
1 vörös felon.
1 burza
1 alba

17. Erdély és misszió.

<i>Abrudbánya :</i>	2 corporale	2 beteglalog. szelencze
1 fehér miseruha	2 vállkendő	1 füstölő tömjéntartóval
1 vörös miseruha	6 kehelytörlő	8 oltárgyertyatartó
1 pacificale	6 kéztörlő	2 burza
1 füstölő tömjéntartóval	2 palla.	1 kettős sz. olajtartó
1 szenteltvizhintő		6 palla
3 canontábla	<i>Antiochia :</i>	22 kehelytörlő
2 ámpolna tálczával	1 kehely mindennel	24 kéztörlő
	1 ciborium	12 vállkendő
<i>Hátszeg: Erzsébet leányiskola káp. részére:</i>	1 ciboriumköpenyke	12 corporale
1 fehér vecsernyepalást	1 világos felon	1 viola-fehér stola
1 velum	3 alba	4 alba
	1 pacificale	1 vecsernyepalást
<i>Szent-Simon :</i>	1 burza	4 öv
1 fehér miseruha		1 oltárterítő
1 fekete miseruha	<i>Minia-Egyiptom :</i>	1 antipendium
1 alba	1 kehely mindennel	1 velum
1 karing	2 ciborium	1 párna
	2 ciboriumköpenyke	

IRODALOM.

Életpálya-választás. *Tóth Mike.* Kalocsán a «Hirnők» szerkesztőségénél fűzve 80, csinos vászonkötésben 130 fillér. Az iskolai év végén szülő és végzett tanuló egyaránt fölveti a kérdést: mi legyen a fiu? Óriási kérdés, melynek helyes megoldásától nemcsak egy élet boldogsága, hanem a társadalomnak java is függ. «Mert — mondja helyesen a szerző — az kétségtelen, hogy nem züllenek el

a fiatalságnak oly nagy része a családok nagy szomorúságára s a hazakimondhatatlan nagy kárára nem maradna parlagon annyi munkaképes erő, ha a fiatalság a kellő időben komoly megfontolással választana életpályát, arra öntudatos erélylyel készülve s azt kitartással folytatva.» E komoly föladatban jön segítségül szerző jeles könyvével. Keresztény-katholikus szempontból bírálja a különböző pályákat, legtovább időzve a legmagasztosabbnál, a papi és szerzetesi hivatásnál, s egy hosszú élet bölcs tanulságai nyomán nyújt atyai szeretettel utbaigazítást e komoly órában. Szülők, kik gyermekük sorsa fölött nem ötletszerűen akarnak határozni, valamint ifjak, kik lelkiismeretesen készülnek jövő hivatásuk betöltésére,

e könyvet nem nélkülözhetik, miért is a legmelegebben ajánljuk.

Ségur: A gyakori szent áldozás. Fordította *Maison* Jeromos. Szabadka. Ára 40 fillér. Ismételten ajánljuk olvasóink pártfogásába e kedves könyvecskét. Nagy haszonnal fogják olvasni.

«**Magasztaljátok az Urat**». Imádságos- és énekeskönyv. Irta *Niedermeyer* Antal. Szeged.

A könyv két részből áll. Az imádságos rész magában foglalja a legismertebb közimákat és minden lelki-szükségletet kielégítő egyéb imádságokat és litániákat. Az énekes rész ősrégi, szép magyar egyházi énekeinket háromszólamu női- avagy gyermekkarra (sopran, mezosopran, alt) összhangosításban, czeccilián stylusban adja. Szerző célja volt e könyvvel a magyar leányok kezébe egyrészt jó imádságoskönyvet, másrészt alkalmas énekeskönyvet adni.

Az összhangosítás egyházi szellemben s igen könnyű modorban történt, különös tekintettel a hangterjedelemre. A soprán ritkán megy föl a negyedik vonalközi «é»-re, az alt pedig elvéve száll alá a vonal alatti «g» hangra.

Az *Országos Magyar Czeccilia-Egyesülettel* az egyházi éneket édes magyar hazánkban minden oldalon reformálni akarjuk. A magasabb iskolába járó magyar leányok ősrégi magyar egyházi énekeinket nem igen ismerik. Ha talán énekelgetnek is imitt-amott, ez csak unisono történik. Ennek oka az volt, hogy eddig többszólamulag szerkesztett énekeskönyv

nem állott rendelkezésükre. Ezen a hiányon akar a «Magasztaljátok az Urat» segíteni. Itt az ideje, hogy a magyar leányok ajkairól is fölhangozzék a fenséges és komoly, ájtatos magyar egyházi ének!

A könyv ára csinos vászonkötésben 1 korona 80 fillér.

Megrendelhető Endrényi Imre könyvkereskedőnél Szegeden.

Folyóiratok. *Jézus Szentséges Szívének Hirnöke.* Kalocsa. A juniusi füzet tartalma: Szentmise. (Vége.) Jézus Szive megoltalmaz. Jézus szent Szívének ügyei. Palesztina. (Folyt.) Jézus szent Szive letenyéjének magyarázata. Eltérő utakon. Az enyhülés dalaiból. Pápai körlevél az Oltáriszentségről. (Folyt.) Jézus szent Szívének áldásai. Jézus szentséges Szívének uralkodása.

Szűz Mária Virágos Kertje. Kalocsa. A juniusi szám tartalma: Szűz Mária utolsó évei. Stuart Mária élete. Mária szeplőtelen szívének társ. A büntény előbb-utóbb napfényre jó. Zárdáink. Titkos értelmű rózsák, könyörögj érettünk. Az aranybetű. (Legenda.) Kisebb történetek. Krónika.

Szent József Lapja. Szerkeszti: *Szentesy* Alfonz. Egész évre három korona. Budapest, III. ker., Nád-utca 3. Ajánljuk olvasóinknak.

A Katholikus Hitterjesztés Lapjai. Nagyvárad.

Katholikus Hitvédelmi Folyóirat május (5.) száma a következő gazdag tartalommal jelent meg: 1. Reflexiók. I. Valami az eucharisztikus kongressz-

szusról. Dr. Kozma Kálmán. — 2. Az állatvilág csodái. Irta: Dr. Sándorffy Sándor. — 3. Szociális levelek. VI. A munkásság és a papság. b—ó. — 4. Megtértek Csarnoka. Goschler Izidor. N. B. — 5. Külföldi Szemle. Combes két újabb rendelete, Pressensé törvényjavaslata. — Chaumié intézkedései a neutralite scolaire ügyében Franciaországban. — XIII. Leó és a protestáns uralkodók. Dr. Trikál József. — 6. Protestáns Szemle. Himnusz-kérdés. — Protestáns harczmodor. — A pápa és a magyar protestánsok. — A szerzetesek kiűzése Magyarországból. b—ó. — 7. Krónikás. A német muzsa Budapesten. — A kath. tanítónők mozgalma. — A renegátok. — Pestvármegye főispánja. — Patronatusi jog. — Elszólás. — Kath. hitközségek alakulása. A becsület. — A szerzetesek és a hazafiság. — A magyar nemzetiségi politika és a vallástanítás. judex. 8. Irodalom. Tarczai György: Budai históriák. Két kötet. Ism.: x. — Bertalan Vincze: A magyar kath. iskolák ellátása. Ism.: b—ó. — Mayer Béla dr.: Újabb alkalmi beszédek és értekezések. Ism.: ifju Sámbar. — 9. Vegyesek. — 10. Ravenhorst Wilderich. Kath. regény a reformáció korából. Irta: Labadye. Fordította: T. Pelikán Krizsó. E valóban hézagpótló folyóirat előfizetési ára egész évre 8 korona, mely összeg a szerkesztő-kiadóhivatalba: Budapest, VII., Csömöri-ut 16. szám alá küldendő.

«**Jó Pásztor**», e jelesen szerkesztett egyházszoneklati folyóirat most meg-

jelent 8—9-ik füzete a következő tartalommal jelent meg: Sarlós-Boldogasszony napján. Az egyházi énekek, különösen a Mária-énekek főnépszerű voltáról. Orosz Ádám. — Pünkösöd után V. vasárnapra. Minő az az igazság, a mely a farizeusokénál és irástudóknál tökéletesebb. Domonkos István. — Pünkösöd után VI. vasárnapra. Miért nem tett senkit gazdaggá az Ur Jézus? Siposs Ágoston. — Kármelhegyi Boldogasszony ünnepén. Mi a szent Skapuláré? Domonkos István. — Pünkösöd után VII. vasárnapra. Hamis prófétáknak rossz tulajdonságairól, a melyekről megismerjük őket. Jeney Ernő. — Mária Magdolna napjára. Fontoljuk meg mindazt, minek tudatától Mária Magdolna át volt hatva. Faber. M. u. Nyeste József. — Szent Anna napjára. Szent Anna példája szerint kell a gyermeknevelést vezetni. Totola. — Pünkösöd után VIII. vasárnapra. I. Mi a hú sáfárnak kötelessége és jutalma? II. Milyen a hűtlen sáfár eljárása és büntetése? Jeney Ernő. — Pünkösöd után IX. vasárnapra. A templomba nem illő magaviseletről. Totola Lajos. — Porcziunkulára. Ez ünnepet a szeretet létesítette és tartja fenn. Várkonyi Károly. — Pünkösöd után X. vasárnapra. A világ hamis fölfogása a becsületről. László József. — Szent Lőrincz vértanu napjára. Vajjon Krisztus Urunk a mai korban találna-e önfeláldozó Lőrinczeket. Totola Lajos. — Nagyboldogasszony ünnepére. I. Hogyan lehet titkon, észrevétlenül bejutni az égbe? II. Hogyan vásárolható meg a mennyor-

szág? Siposs Ágoston. — Pünkösöd után XI. vasárnapra. A parázna nyelv bűneiről, vétségeiről. Totola Lajos. — Szent István magyar király ünnepe. Ellentétben van-e a hit a tudománnyal? Boldogithatja-e a tudomány hit és erkölcs nélkül a társadalmat? Rathner Mihály. — Pünkösöd után XII. vasárnapra. Szeresd az Istent, szeresd felebarátodat, ez korunk első és fő parancsolata. Juhász István. — Pünkösöd után XIII. vasárnapra. Mily áldásokat foglal magában a megigazulás jótéteménye. Zalahalápi. — Iskolaév kezdetére. I. A szegénység elégséges ok-e, hogy gyermekeinket ne küldjük iskolába? II. Felelős-e az iskola, hogy a gyermekek ismét mindent elfelejtenek? Zalahalápi. — Őrangyalok ünnepére. Az őrangyalok tudnak, akarnak és képesek is rajtunk segíteni. Zsihovits Ferencz. — Kisasszonynapra. A boldogságos Szűz valóban az új-szövetség szekrénye. Várkonyi Károly. — Mária nevenapjára. — Mária-név értelme.

Szerkesztői üzenetek.

B. J. Bajna. Szives közremunkálkodását hálásan köszönjük. Lelkes és praktikus irányítását jövőre is kérjük.

Dr. Z. Nem lehetne a hosszú csendet megtörni?

R. S.-né. A gyűjtést a legnagyobb buzgósággal újra meg kell kezdeni. Még a templom fölépítésére sincs elég pénz, annál kevésbbé belső diszítésére és berendezésére, mi ismét százezrekbe fog kerülni.

D. S. Előfizetése nincs rendben.

Szerkesztő: **Dr. Glattfelder Gyula.**

Összes hátralékos előfizetőinket kérjük, hogy kötelezettségüknek minél előbb eleget tenni sziveskedjenek.

A budai Mária-Kongregáció fiunevelő-intézete

Budapest, II., Rókushegyi-lépcső 10.

A BUDAI Mária-Kongregáció fiunevelő-intézetének célja középiskolai tanulókat katolikus szellemű nevelésben, gondos felügyeletben és tanításban részesíteni. Az intézet élén a Kongregáció praesese, esztergomfőegyházmegyei áldozópap áll.

Az intézet a főváros legegészségesebb helyén, a budai hegyek alján levő villanegyedben áll, 822 négyszögöles kerttel körülvéve. Berendezését tanuló-, étkező-, háló-, fürdő- és betegszobák képezik. Udvara tornaszerekkel ellátott játszótér.

A növendékek folytonos felügyelet alatt, megszabott napirend szerint élnek. Viseletükről, egészségükről és a tanulásban való előmenetelükről, a szülők havonként kapnak írásbeli értesítést. Egészségi állapotukra az intézeti orvos ügyel.

Fölvételre lehetőleg június 30-ig kell jelentkezni, hogy még idejekorán július legelső napjaiban megtörténhessék az iskolába való beiratás. A beiratás költségeit, ugyszinte egyéb iskolai kiadásokat a szülők viselik.

Az évi tartásdíj egy növendékért 700 korona, melynek fejében a növendék teljes ellátást: ételmezést, kiszolgálást, mosást, világítást és gyógykezelést nyer. Az ételmezés a következő: reggeli kávé; tízórai zsemle; ebédre három, vásár- és ünnepnapokon négy tál étel; ozsonna; vacsorára két tál étel, az egyik, pénteket kivéve, mindig húsféle, a másik tészta.

Korrepetálásért és zenében, valamint nyelvekben való oktatásért évi 100 koorona fizetendő. Ennek fejében a növendék az összes tárgyakban részesül ismétlő oktatásban, továbbá a szülők kívánsága szerint zongora-, vagy német, francia és olasz nyelvtanításban. Legalább egy idegen nyelv tanulása minden növendékre kötelező.

Ezen díjak havi egyenlő részletekben, legkésőbbben a hónap 3-ikáig fizetendők. A felsoroltakon kívül semmiféle mellékes díj nincsen.

A mi a ruházatot illeti, minden növendék hozzon magával hat nappali és négy hálóinget, hat alsónadrágot, huszonnégy zsebkendőt és tizenkét pár harisnyát. Szükséges továbbá hat törülköző, három ágylepedő, három paplan lepedő, három vánkoshéj, egy vánkos, egy takaró és egy pokrócz. Mindezen az előfordulható kisebb javításokat az intézet eszközli.

A szükséges lábbeli: két pár czipő, egy pár hálóczipő. Egyenruha nincs.

A növendék az intézetbe lépésekor minden magával hozott tárgyat bemutatja az előjárónak; ruhadarabjai számot kapnak.

Jelentkezéseket elfogad és fölvilágosítást ad a Kongregáció praesese: *Dr. Sebők Imre, II., Toldy Ferencz-utca 30.*

HERCZEG ZSIGMOND ELSŐ MAGYAR
JÁTÉKÁRU ÉS
VII., Munkás-utca 6. sz. SZENT CZIKKEK
ÖNTŐDÉJE. ☺

Szent Antal-, Mária- és Krisztus-szobrok, valamint
Szent Antal-szobrocskák pléhtokban való gyártása.

TRIESZ JÁNOS PAPI ÉS POLGÁRI SZABÓ
Budapest, VII., Csömöri-ut 20. sz.
Miseruhák, lobogók, egyleti díszászló-készítő. El-
vállalja a templom-főlszerelések, érczárú és oltár
szállítását. — A Katholikus Legényegylet tagja.

JUSTH BÉLA KÁRPITOS-MESTER
ÉS DISZITÓ. ==

A budapesti közp. Oltáregyesület szállítója.
Budapesten, VII., Rottenbiller-utca 6/a.

Elvállal magánlakások, egyesületi- és
körhelyiségek teljes berendezését, továbbá
elfogad és pontosan teljesít minden e
szakmába vágó javításokat. ==

REMÉNYSÉGÜNK

AZ OLTÁRISZENTSÉG-IMÁDÁS ÉS MÁRIA-TISZTELET
KÉPES HAVI FOLYÓIRATA.

Szerkesztő-kiadó

Varga Mihály csongrád-csanyi plébános.

— Előfizetési ára : —

Egész évre csak 2 kor. 60 fill. Félévre csak 1 kor. 40 fill.

Megrendelhető a szerzőnél Csongrád-Csanyon.

A ki kér, kap mutatványszámot ingyen.

WALSER-VARGA-féle

Sacerd. etiam. erga s. à 1 kor.

ÖRÖKIMÁDÁS IMAKÖNYVE

gyönyörű teljes kiadásban (30 óra), Akantisz V. számos színezett művészi rajzaival és képekkel, megjelent és kapható. És pedig :

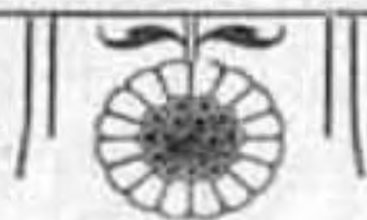
- I. Számos színes rajzokkal (körülbelül 130 képpel) :
a) füzve 2 kor. 60 fill., b) vászonkötés, vörösvágás 3 kor.
- II. Finomabb papíron, színes rajzokkal (körülbelül 130 képpel) :
a) füzve 3 kor., b) vászonkötés, vörösvágás 3 kor. 40 fill., c) bőrkötés, vörösvágás 5 kor., d) bőrkötés, aranyvágás 6 kor., e) finomabb borjubőrkötés, párnázva, aranyvágás 8 kor.
- III. Igen finom papíron, számos finoman színezett rajzokkal (összesen körülbelül 130) :
a) finom bőrkötés, aranyvágás 7 kor., b) finom borjubőrkötés, párnázva, aranyvágás 9 és 11 kor., c) ugyanez a legfinomabb bőrbe kötve, a legfinomabb aranyozással, oxidált ezüstkapoecscsal 20 kor.
- IV. Ugyanez a könyv öreg betűkkel (Arany Korona nagyságban) :
a) jó minőségű papíron, háromszáznál több szép képpel, vászonkötésben, tokkal 6 korona, b) tartós bőrkötés, aranyvágással 7 kor.
- V. Pótkönyv az első és második kiadáshoz :
A mennyivel terjedelmesebb ez a teljes kiadás (30 óra van benne), az külön is kapható.

— — Ára a 14 új órának vászonkötésben 1 korona 20 fillér. — —

Az új teljes kiadás megrendelhető :

VARGA MIHÁLY plébánosnál Csongrád-Csanyon.

*Egyházi ruhák
és fehérneműek.*

*Egyházi és egyleti
zászlók. Műhimzés.*

Templom- és kápolna-berendezések.

Kitüntetve: Szeged 1876. Székesfehérvár 1879. Deés 1879. Budapest 1885, 1896.

Magyarország legrégebb
egyházi szerek és zászlók gyára

OBERBAUER ALAJOS UTÓDA

József fhg és Klotild fhgasszony ő cs. és kir. fenségeinek udv. szállítója

BUDAPEST, IV. kerület, Váci-utca 15. szám alatt.

Alapított 1863-ik évben.

Elismert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

Ajánlom dúsan felszerelt egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben, nevezetesen: miseruhákat, pluviale, dalmatika és ornátusokat. Egyházi és társulati lobogók.

*Tüzoltók, iskolásgyermek, Mária-társulati, ipartársulati, dal-
egyleti és temetkezési egyleti zászlókat.*

Szentszobrokat, csillárokat, ciborium és kelyheket. Fali és oltárgyertyatartók és oltárlámpákat. Monstranciák, stáció-képek, oltárok, Urkoporsókat stb. Nagy választék arany, ezüst és selyemhimzésekben, valamint himzett egyházi ruhákban.

Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monstrancia, oltárlámpák, oltárgyertyatartók megezüstözését vagy megaranyozását elvállalom és olcsón készítem el. Képes árjegyzéket és költségvetést kívánatra bérmentve küldök.

